

స్మార్ట్ రోడ్ లోంచి కోడంబాకం హైరోడ్ లోకి తిరిగేడు చంద్రమౌళి. 'హిట్' పిక్చర్ రెండు భాషల్లో వాయించేసినట్టు వడగాలుపు ఈ చెంపా, ఆ చెంపా కూడా వాయించేస్తోంది. వేడి చెప్పల్లోంచి అరికాళ్ళ లోకి దిగుతోంది. ఒక్క అంగలో రోడ్డు దాటేడు చంద్రమౌళి.

రామ్ ఇంటర్నేషనల్ హోటల్ మళయాళం మోర్నింగ్ వో ఆడే సినిమా హాలులా జనంతో కిటికీలూడి పోతోంది. మినీ లంచులు అందిస్తూ సర్వర్లు హడావిడిగా తిరిగేస్తున్నారు. 'ఈ లంచ్ ఒక ఆకలి తీరిస్తే మళయాళం శృంగార చిత్రం మరో ఆకలి తీరుస్తుంది' నిట్టూర్చేడు చంద్రమౌళి. హాలులో జనం ఎగబడి తింటున్నారు. చంద్రమౌళి కడుపులో నరాలు ఆకలితో మూలిగేయి. దృష్టి హోటల్ మీంచి తప్పించి గబగబా నాలుగు అడుగులువేసి బస్ షెల్టర్ క్రింద కొచ్చి నిలబడ్డాడు.

రామ్ పేట వెళ్ళే బస్ ఎప్పుడొస్తుందో? ఏంటో? ఈవేళప్పుడు ఆసుపత్రి గేటువాడు లోపలకు రానిస్తాడో - లేదో? బాబ్బికి ఎలా వుందో... ఏంటో? రకరకాల సందేహాలు అతన్ని తొలిచేస్తున్నాయి.

బస్ షెల్టర్ ఎండ నించి పూర్తి రక్షణ ఇవ్వలేక పోతోంది. సినిమాలకు ప్రభుత్వం ఇచ్చే సబ్సిడీలా చాలీ చాలా... వా వుంది. ఎండ రిఫ్రెక్టర్ లో కొట్టినట్టు చంద్రమౌళి ముఖం మీద పడుతోంది. వాతావరణం వేడికి గుండె లోపల బాధకి 'గ్లిజెరిన్' అక్కర్లేకుండానే చంద్రమౌళికి కన్నీళ్ళొస్తున్నాయి.

ఇంతలో ఎవరో వచ్చి బస్ కోసం కాబోలు పక్కనే నిలబడ్డారు. అతన్ని చూసిన చంద్రమౌళి ఉలిక్కి పడ్డాడు. రిలీజ్ ముందు సైనాస్వియర్ని చూసిన నిర్మాతలా కంగారు పడ్డాడు. ముఖం పక్కకు తిప్పు కున్నాడు. నిలబడిన మనిషి సినిమా జూనియర్ ఆర్టిస్ట్ తంగవేలు. తనెవరో తంగవేలుకి బాగా తెల్పు. చంద్రమౌళి దూరంగా వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

తంగవేలు తన సినిమాల్లో చాలా సార్లు నటించేడు. హీరోగా తను క్లబ్ దృశ్యాల్లో సైన్ చేస్తుంటే - క్లబ్ లో మందుతాగే మనిషిగా తంగవేలు వుండేవాడు. సారా కొట్టులో సెక్యూరిటీ 'మాలా'లో తను సైన్లు వేస్తుంటే వెనక చేరి తప్పట్లు కొట్టే మందు దాసుల్లో తంగవేలు తప్పకుండా వుండేవాడు. ఊటీలో తను హీరోయిన్ లో డ్యూయెట్ పాడితే గురంతోలే మనిషిగా తంగవేలే - తనతో ఎన్నో వేషాలు వేశాడు. అతని మంచి తనవల్ల అతని కెప్పడూ వేషాలు దొరికేవి. తను కూడా అతనికి వేషాలు రికమెండ్ చేసేవాడు.

తనంటే తంగవేలుకి గౌరవం. ఆ గౌరవమే ఇప్పుడు ఇప్పుందికి కారణం. తను తంగవేలు కళ్ళలో ఈ స్టైలింగ్ నడదానికి వచ్చేడు.

తను ఊటీ, తామిడిగూడూ తంగవేలు నమస్కారం

అందుకున్నాడు. విమానం దిగుతూ అందుకున్నాడు. సైన్ స్టార్ హోటల్ బాల్కనీ లోంచి తంగవేలుకి చెయ్యి ఊపేడు. ప్రముఖ హిందీ నటుడు ఉజ్వలన్నా సరసన నిలబడి చెయ్యి ఊపేడు. ఇప్పుడీ కోడంబాకం బస్ షెల్టర్ క్రింద బస్ కోసం ఎదురు చూస్తూ తంగవేలు నమస్కారం అందుకోనూ లేడు, భరించనూలేడు. ఆ స్థితి నిర్వచకంట్ అవకుళ సినిమాలో అంజలిదేవిలా విడిపోయిన భూమిలో తను కల్పిపోయినా సంతోషమే.

చంద్రమౌళి మరి కాస్త పక్కగా జరిగి తలతిప్పు కుని కళ్ళ కొసల్లోంచి తంగవేలుని చూశాడు. అరవైలో కూడా ఇరవై ఏళ్ళయినవడిలా వున్నాడు తంగవేలు. తను సలభైకే... యనభై ఏళ్ళ వాడిలా వున్నాడు.

తంగవేలు వేసిన కాంజీవరం సిల్క్ చొక్కా ఎండలో ధగధగా మెరిసి పోతోంది. చొక్కాయే కాదు. అతని చొక్కా జేబులో వున్నసూరూ రూపాయిల నోటు కూడా మిలమిలా మెరిసిపోతోంది. ఆ నోటు చూడగానే చంద్రమౌళికి ఏదో గుర్తు కొచ్చింది.

అవును. అయిదొండులు "దొంగమ్మ - దొంగోడు" శత దినోత్సవానికి తను తంగవేలుకి ఇచ్చాడు. ఆరోజు అతని కొడుక్కి సీరియస్ గా వుండంటే ఇచ్చేడు. ఈ రోజు తన కొడుక్కి

నేను ఎంతగానూ ప్రేమిస్తూ
ఎనిగిపోయి, ఆంధ్ర కని!

అంబాకు అంబాటువడిన ఆషిరు తన క్రింది ఉద్యోగిలో -
"ఏమింటి రవిగారూ ప్రమాషన్ లోపాలు ఆదాయం కూడా వచ్చే ఉద్యోగాన్ని ఎందుకు వద్దను కుంటున్నారా?"
"ప్రస్తుతం చేస్తున్న ఉద్యోగమైతే వుంటుంది."
- పి. రాంబాబు

ఎద్దులపుండు

సీరియస్ గా వున్నప్పుడు తంగవేలు కనపడడం యాదృచ్ఛికమా?

తంగవేలుకే కాదు. ఎందరికో తను దబ్బిచ్చేడు. ఇళ్ళు కాలిపోయేయని ఏద్యే పేద ప్రజలకి ఇచ్చాడు. వళ్ళు కాలిపోతోందని ఏడ్చిన సరసులైన స్నేహితులకి ఇచ్చాడు. పుట్టిన ఊరులో ఒక్కొక్క వీధికి ఒక్కొక్క భావి తప్పిస్తే... పెరిగిన ఊరులో ఒక్కొక్క మిత్రుడికి ఒక్కొక్క విస్కీ బాటిల్ ఇచ్చాడు.

అది గతం. ఇప్పుడు తన జేబులో మూడున్నర వుంది. తను మూడు రోడ్ల జంక్షన్లో బస్ కోసం ఎదురు చూస్తూ నిలబడి వున్నాడు. తన కొడుకు ఆసుపత్రిలో వున్నాడు. ఇదీ ఇప్పటి స్థితి.

అప్రయత్నంగా తంగవేలు ఇటు తిరిగేడు. టక్కున చంద్రమౌళి తల తిప్పుకున్నాడు. అతని గుండెలు గుబగుబ లాడేయ్. తంగవేలు తన్ని గుర్తు పట్టేదా? లేదేమో! గుర్తు పడితే పలకరించేవాడుగా ... ఏమో...

ఈ క్షణంలో తనకి భగవంతుడు కనపడితే తనేమని కోరుకుంటాడు. ఎందుకో చిత్రమైన ఆలోచన కలిగింది చంద్రమౌళికి... ఏమని కోరతాడు? "భగవాన్ నా ముఖం మార్చేయ్... నన్నెవరూ గుర్తు పట్టకుండా చెయ్యి లేదా నా స్రాణాలు తీసేసుకో అని కోరతాడు. నాకే కాదు ఫేడవుట్ అయిన పెద్ద హీరోలందరి రూపం మార్చేయ్యమని ప్రార్థిస్తాడు.

చంద్రమౌళిలో ఆలోచనలు సాగుతుండగానే రామ్ పేట వెళ్ళే బస్ మెల్లిగా కోడంబాకం ద్రిడ్డి దిగుతోంది. తేలిగ్గా ఊపిరి వదిలేడు చంద్రమౌళి. బస్

16-3-90 ఆంధ్రజ్యోతి వచ్చి తన వారసత్వం

తను ఇంధనమై రాలిపోయినా ఫరవాలేదు. వాడికేం కాకూడదు. అసయత్నంగా కన్నీళ్ళొచ్చాయ్ చంద్ర మాలికి.

గ్లిజరిన్ లేకుండానే ఇటీవల తనకి తరచు కన్నీళ్ళొస్తున్నాయ్. నిజమే అది సినిమా - ఇది జీవితం. కాని తన జీవితం సినిమా లాగే వడిచింది.

రాజమండ్రి జేట్ డోర్ షూటింగ్ కివచ్చిన ఒ ప్రముఖ చిత్ర దర్శకుడు తను నాలకం వేస్తుంటే వచ్చి ఆఖరి బెంచీలో కూర్చున్నాడని తనకి తెలీదు.

నాలకం అయిన తరువాత అతను వేదిక మీదికి వచ్చి ఆ సినిమాలో తనకి సెకండ్ హీరో వేషం ఇస్తానని ప్రకటించినప్పుడు అంతా తెల్లబోయారు.

షూటింగ్ కి రాలేక పోతున్నానని ఆ రోజే ప్రముఖ హీరో ఇచ్చిన టెలిగ్రాం తనకి అదృష్టదేవతని టెలిగ్రాం రూపంలో తెచ్చింది. ఆనందంలో తను తెల్లబోయాడు. తను తెల్లబోయి తేరుకునేంతలో... చిత్రం పూర్తయి, విజయవంతమయింది. తెలుగు తెర మీద తనో హీరో అయిపోయాడు.

అక్కడ నించి అంచెలంచెలుగా తారా పథానికి ఎగబాకి పోయాడు. సొంత చిత్రాల విగ్రాహం ఆరంభించేడు. అయినవాళ్ళంతా చేరారు. కలర్ రీలులా జీవితం తిరిగి పోతుంటే... చిత్రాలు పరాజయం పొందడం మొదలెట్టాయ్. సొంత చిత్రాలు ఆడడం మానేశాయ్. డిస్ట్రిబ్యూషన్ సంస్థ మూతబడింది.

కప్పలు ఒక్కొక్కటే వెరుపు ఒదుల్తుంటే కాని వెరుపు ఎండిపోతోందని తను గ్రహించలేదు. గ్రహించే వేళకి అలస్యమయిపోయింది. సుమతీ శతకకారుడు చెప్పినట్లు సీడీ అంతా కరిమింగిన వెలగవండు అయి పోయింది.

అన్నిటి కన్నా దురదృష్టం... ధనలక్ష్మి వెళ్ళా... వెళ్ళా గృహ లక్ష్మిని వెంట తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది. ఆ వ్యధలో వడిలిన ముఖం చూసి, నిర్మాతలు ముఖం చాటేశారు. ఫ్లాష్ మీద ఫ్లాష్... చిత్రాలు హెరంగా పరాజయం పాలయ్యాయి. నిర్మాతలు ముఖం చాటేశారు.

చిన్నప్పుడు రంగులు విరజిమ్ముతూ నింగిని తాకాలని వెళ్ళే తారాజన్యని చూసి తను చప్పట్లు చరిచేవాడు. దాంట్లో శక్తి పుడిగిన తరువాత అది తిరిగి వేలకి

ప్రయాణం మొదలెట్టగానే తను తలతప్పకునేవాడు. అలాగే నిర్మాతలు, దర్శకులు ప్రేక్షకులు... తన ఎదుగుదలకి వప్పట్లు చరిచేరు, తన పుట్టిన రోజుకి ప్రత్యేక సంచికలు తెచ్చారు. పూం హారాలు గుప్పించేరు.

తన అదృష్ట శక్తి అదృశ్యం కాగానే, తను పతనానికి చేరడం మొదలుకాగానే తలలు తిప్పకున్నారు. అది వాళ్ళ తప్ప కాదు. అదంతే... అంతా అయ్యేకా చూసుకుంటే చివరికి మిగిలింది - తనకి బాబ్జీ - బాబ్జీకి తనూ అంతే. ఆ బాబ్జీ ఇప్పుడు ఆసుపత్రిలో పున్నాడు.

అలోచనలో తేల్చున్న చంద్రమాలికి ఏదో బస్ వస్తున్నట్లు అనిపించింది. నిజమే బస్ వస్తోంది. కాని అదెక్కడికి వెళ్ళే బస్సో బోర్డు కనపడడం లేదు. అది రాయ్ పేట వెళ్ళే బస్ కావాలని వెయ్యి దేవుళ్ళకు మొక్కు కుంటూ నిలబడ్డాడు చంద్రమాలి.

మరుక్షణం ఈ మధ్య తను ఆమ్రేసిన వెండి విగ్రహంలోని వెంకటేశ్వరుడు తన మీద ఆగ్రహించడు కదాని భయమేసింది చంద్రమాలికి. ఎందువల్లో వెంకటేశ్వరుడు ఆగ్రహించలేదు. రాయ్ పేట బస్ వచ్చి స్టాపు ముందు ఆగింది.

గబగబా బస్ ఎక్కేశాడు చంద్రమాలి. బస్ ఎక్కేసే తరువాత కాని తెల్పున్న వాళ్ళు ఎవరైనా బస్ లో పున్నారే మోసనే అలోచన రాలేదతనికి. వచ్చిన అరువం చుట్టూ చూసే దైర్యం లేక పోయింది. ఎక్కడో తీసుకుని అప్పుడే భారీ అయిన పీటులో కూర్చుని రిలీజ్ చేసుకున్నాడు. బస్ బయల్దేరింది. దాంతో దేడి గాలి విసురుగా కొట్టడం ఆరంభించింది. జేబులోంచి రుమాలు తీసి ముఖం తుడుచుకున్నాడు.

తిరిగి చంద్రమాలి అలోచనలు కొడుకు మీదికి తిరిగేయి. టైము రెండు దాటిందేమో ఈ పాటికి పెద్ద డాక్టర్ లొచ్చి బాబ్జీని చూసి వుంటాడా? ఏమన్నాడో? కామెడీ ఆర్టిస్టు కనకారావు వంద రూపాయిలు అప్పు ఇస్తాడనే ఆశతో తను బాబ్జీని వదిలి వచ్చేశాడు. పని మనిషిబాబ్జీ దగ్గరుంచి వచ్చేశాడు. కనకారావు ఉన్నాడో లేదో తెలీదు కానీ లేడనే వార్త గుమ్మంలోనే అందింది. చేపేది లేక తను వెనక్కి తిరిగేడు.

అసలు బాబ్జీ ఆసుపత్రి పాలనదానికి కారణం బాబ్జీయే. తను నాడ్డైంతో అపురూపంగా పెంచేడు. సినిమా వాతావరణానికి దూరంగా వుండాలని అరిచేడు. అయినా వాడికి సినిమా వాసన అంటేసింది.

వాడు వలుడైనా, దర్శకుడైనా, కెమెరామెన్ అయినా... చివరకు రచయిత అయినా బావుండేది. సినిమా సంఘోషించేవాడు. రచయిత కోట్లు కూడ బెట్టక పోయినా కీర్తి సంపాదిస్తాడు. బాబ్జీ ఇవేవీ కాలేదు. సినిమా పాస్ పోసియేషన్ కార్యదర్శి అయ్యేడు. హిందీ సినిమా హీరో జయకుమార్ అంటే బాబ్జీకి సాగం. జయకుమార్ సినిమా రిలీజ్ అయితే చాలు జయకుమార్ కి 'జై' అంటూ జందాలు పట్టుకు తిరిగేంత పిచ్చివాడయ్యేడు. జయకుమార్ సినిమా రిలీజ్ అంటే నిర్మాతకంటే బాబ్జీకే ఎక్కువ కంగారు. హైస్కూలు వదుపు దాలలేదు. చదువు రాకపోయినా ముందేదు. కాని సంస్కారం కూడా అబ్బలేదు.

చూడగానే తంగవేలు ముందుకు అడుగు వెయ్యడంలో ఉలిక్కి పడ్డాడు. భగవాన్! ఏమిటే పరీక్ష? తంగవేలు ఎక్కాల్సింది కూడా రాయ్ పేట బస్సేనా? బస్ ఎక్కితే తనని తంగవేలు చూస్తాడు. చూస్తే ఊరుకోడు. అతి గౌరవం ఇస్తాడు. బస్సులో వాళ్ళంతా తమిళులేమో... తనవరో తెలీక 'ఎవడి గొట్టంగా'దన్నట్లు చూస్తారు - ఎక్కడం మానేద్దామంటే బాబ్జీకి ఎలా వుందో ఏమిటో? పరిపరి విధాల చంద్రమాలి అలోచిస్తుండగానే బస్ వచ్చి స్టాపులో ఆగింది. తంగవేలు బస్ ఎక్కేశాడు. చంద్రమాలి తలొంచుకుని తంగవేలుని తిట్టుకుంటూ నిలబడి పోయాడు. బస్ ముందుకు వెళ్ళి పోయింది.

చంద్రమాలి ఇబ్బంది గమనించి పని లేక పోయినా రాయ్ పేట బస్ ఎక్కేసి, వెళ్ళే స్టాపులో దిగిన తంగవేలు ఆ సార్ కి ఇంతకంటే నేనేం చెయ్యగలను? అని వాపోయాడు.

చంద్రమాలి తంగవేలునీ, వీధినీ, ఆసుపత్రిలో వున్న కొడుకునీ తిట్టుకుంటూ మరో బస్ కోసం ఎదురు చూడసాగాడు.

తను ఏగో జయించలేక పోయాడు. అందువల్లే అదే బస్ ఎక్కలేక పోయాడు. ఆసుపత్రికి తను వెళక వెళ్ళలేక పోవడం వల్ల తన కొడుక్కి ఏం కాదు కదా! ఆ అలోచనకే వణికి పోయాడు చంద్రమాలి. సిరిసంపదలు పోయినా... వరుపు ప్రతిష్టలు దిగజారుతున్నా -వాడ్ని చూసుకునే తను బ్రతికేది. తను ఆరిపోయే జ్యోతి. వాడు తనకి ఆశాజ్యోతి. వాడి బ్రతుకు వెలిగి పోవడానికి

ఇంకాసయం అంతుకానీ పక్కననలేదు!

“అమ్మా ధర్మం తల్లీ!” అరిచాడు చిచ్చగాడు.
 “భోజనాలు అవలేదు. మల్లారా” అరిచింది ఇంటా విడ లోపల్నుంచి.
 గంట అటు ఇంటా తిరిగి మల్లీ వచ్చాడు చిచ్చగాడు.
 “అమ్మా! అన్నం పెట్టు తల్లీ!”
 “భోజనాలన్నీ అయ్యాయ్ వస్తే ఏముంటాయి” విసుక్కుంది ఆ ఇల్లాలి.

—గొల్లపూడి సురేశ్

16-3-90 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వార్త

బొంబాయిలో పోర్ జయకుమార్ - పోర్ ముఖేష్ దాదా, ఒకే వాల్ బాలిల్లోంచి మందు తాగుతూ వుంటారు. ఇక్కడ కుమార్ ఫోన్, దాదా ఫోన్ బాల్బు పట్టుకుని కొట్టుకుంటారు. ఒకళ్ళ రక్తాలు ఒకరు మాసుకుంటారు.

ఫోన్ గొడవల్లో తమ్ములు తనడం బాబ్టికి సాతబడి పోయింది. అరిచి అరిచి తను కూడా నిమగ్నమై పోయాడు. అయినా బాబ్టిలో మార్పురావడంలేదు.

బాబ్టి కళ్ళకి జయకుమార్ సాక్షాత్తు చేపుడిలా గామా, అతని ప్రతికదిలికా వాళ్ళు భంగిమ లాగామా, ప్రతి మాట వేదవాక్కు లాగామా వుంది.

ఆ పిచ్చి ఏమిటో తను ఊహించగలడు. ఆ రోజుల్లో తనకి ఫోన్ వుండేవారు. వాళ్ళు తన ఫోన్ కోసం... తనని చూడడం కోసం ఎంత వెంపర్లాడి పోయేవారో తనకు తెలుసు. ఆ రోజుల్లో అది తనకి గర్వం కల్గించేది.

బస్లోపాలు చంద్రమౌళి అలోచనలు సాగుతూనే వున్నాయ్. బస్ నల్లవడక నడుస్తున్నట్టు అనిపిస్తుంది చంద్రమౌళికి. "బస్ త్వరగా నడిస్తే బావుండును. ఈ పూల బాబ్టికి ఎలా వుందో ఏంటో? జనరల్ అనుప్రతి అంటే నరకం కంటే అధ్వాన్నం" కానీ బాబ్టి వార్డు కెవరో పాఠ కాలం ముసలి దాక్టరు పడ్డాడు. బాబ్టిని బాగ్లతగానే మాస్తున్నాడు.

నిన్న క్రెడెన్షియల్ పరీక్ష చేసి రేపటికి కూడా జ్వరం తగ్గక పోతే... మోచెయ్యివరకు వెయ్యి తొంగించక తప్పద న్నాడు. అదే జరిగితే తన కళ్ళముందే తన కొడుకు అనిపి తనాన్ని చూడాలి. కళ్ళ నీళ్ళు తిరిగేయి చంద్ర మౌళికి. కంప్లెట్ ఏదో నలక పడినట్టు సున్నితంగా కళ్ళు అడ్డుకున్నాడు.

బాబ్టి పినిమా పిచ్చి వల్లే ఇంత చేటు ఏర్పడింది. పినిమా ప్రతికలో బాబ్టి ఫోన్ మాసేదాకా తనకి తెలియదు. తను కళ్ళు మూసుకుని వుండిపోయాడు. అందుకు శిక్షగా "నా కొడుకుని అనిపి వాణ్ని చేస్తానా భగవాన్?" బాధగాకళ్ళు మూసుకున్నాడు.

జయకుమార్ మదుల రక్తం తిలకం దిద్దుతున్న బాబ్టి కలర్ ఫోన్ కళ్ళ ముందు కదిలింది. ఫోన్లో నవ్వుతున్నాడు బాబ్టి. ముఖంలో వెప్పలేని ఆనందం. చంద్రమౌళి కనుకొలకుల్లో నీరునిలిచింది.

హిందీ పినిమా మాటింగ్ కి మద్రాసు వచ్చిన జయ కుమార్ ముందు మహావీరుడులా దేశమాతకి ప్రాణాలు దారపోస్తున్న దేశ భక్తుడిలా చొక్కా పైకి లాక్కుని గుప్పిలు చిగించి ఆనేకంగా కనుక్కున క్షేడుతో కోసు

కున్నాడు. సాక్షాత్తు తెరవేలుపు ముందున్నాడు. పక్కనే తెర వేసితూ ప్రతికా విలేకర్లు సాటి స్నేహితులు ఎగడమ్ముకొస్తున్న పీఠాధిమానం బలంగా క్షేడుతోపంకు దిగిపోయింది.

అయినా... బాబ్టి తనకు తెలియనివ్వలేదు. కట్టు తనకళ్ళ బడకుండా తిరిగేడు. ఆ క్షణంలో వెలిగిన ఫ్లాష్ కేమేరాలు పది రోజుల తరువాత కలర్లో ఆ ఘనకార్యం ప్రతికలో ముద్రించిన ఆ బొమ్మ మాసుకుని మురిసి పోయేదే తప్ప గాయం ముదిరి పోయిందని... అయిదు రోజులుగా రాత్రి కాస్తున్న జ్వరం దానివల్లేనని గ్రహించ లేక పోయాడు.

పేపర్లో బొమ్మచూసి తను కొయ్య అయిపోయాడు. బాబ్టి కేసాటి గాయం అయిందోనని వెయ్యి అందుకుని చొక్కా తొలగించి మాస్తే గుండె ఆపిరయి పోయింది.

బాబ్టి వాలుగు రోజుల జ్వరానికి కారణం అప్పుడు అంతు పట్టింది. అప్పటికే గాయం సెప్టిక్ అయింది. తను బ్రతుకు వేటలో మామూలు జ్వరమే కదాని పట్టించుకోలేదు. ఇప్పుడది కొంప ముంచేలావుంది. ఈవాల్టికి పది రోజులుగా అనుప్రతిలో వున్నా పరిస్థితి మెరుగు కాలేదు. అలోచనల్లో వున్న చంద్రమౌళి కంటికి అనిపి చేతో బాబ్టి కనపడ్డాడు. ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచేడు చంద్రమౌళి.

అప్పుడే బస్ రాయ్ పేల జనరల్ అనుప్రతి ముందు ఆగింది. చంద్రమౌళి గభాలున బస్ దిగేడు. అతని మనస్సంతా అల్లకల్లోలంగా వుంది.

"తండ్రి ఏడు కొండంవాడా! బాబ్టిని అనిపి వాణ్ని మాత్రం వెయ్యకు" అని చేతులుగాల్లోకి ఎత్తి దేవుణ్ని ప్రార్థిస్తూ అనుప్రతి గేటుకేసి నడిచేడు.

ఎందరో యువకులు తన బిడ్డలాంటి వాళ్ళే... దీపం చుట్టూ తిరిగే దీపం పురుగుల్లా కాలిపోతున్నారు.

ఈవాళే... పోర్ జయకుమార్ కి ఉత్తరం రాయాలి. తనెవరో అతనికి తేలిక పోయినా తన పేరు, జయకుమార్ వినేవుంటాడు. ఈ వాళే ఉత్తరం రాయాలి.

"డియర్ జయకుమార్... ఆ ఫోన్ ద్వారానీకెంతటి విరాభిమానులున్నారో... సువ్వు నీ మిత్రులకు చూపి ఆనందించవచ్చు. నీ పోయింట్ లకి చూపి గర్వించ వచ్చు. కానీ ఆ ఫోన్ ఇంకెందర్ని ప్రలోభ పెడు తుందో, ఇంకెందర్ని అలాంటి గొప్ప నమలుచేసి పేపర్ ఎక్కాని ఉల్తానా పరుస్తుందో ఆలోచించేవా?" అని రాయాలి.

చంద్రమౌళి గబగబా వార్డు కేసి నడుస్తుంటే అతనికో సందేహం కలిగింది. తన ఉత్తరాన్ని జయ కుమార్ లక్ష్యపెడతాడా? ఇలాంటిఉత్తరాలుఎందరో... తండ్రులు గతంలో తనకి రాకారు. తను లక్ష్య పెట్టేదా? జయకుమార్ లక్ష్యపెట్టడానికి...!

ఎద్దువుండు కాకికి చొప్పా? నిట్టూర్చి చంద్రమౌళి వార్డులో అడుగు పెట్టాడు. అతన్ని చూడగానే పని మనిషి కంగారుగా చంద్రమౌళి కేసి పరుగెత్తుకు రావడం మొదలెట్టింది.

ఆడ పోలీసయిన మగపోలీస్
అమెరికా రాజధాని వాషింగ్టన్ లోని ఫోర్ట్ డిస్ట్రిక్ట్ పోలీస్ స్టేషన్ లో పనిచేసే మున్నె అయిదేళ్ల పోలీసు అధికారి కథ యిది.
జర్మన్ డేవ్ పోర్ట్ గడ్డం, మిసాహ్

మాలార్ పైకిల్ మీద తిరుగుతూ (డగ్), పెక్కికి సంబంధించిన నేరస్తుం

పోలీసు ఏంనా స్వప్నంగా వుండేవాడు. ఎది నిర్వహణలో 'హి-మాన్'గా చలామణి అయిన ఇతగాడు తన ప్రీ టైంలో ఆడవాళ్లలా అలంకరించుకునేవాడు. ఇతని భార్య కేవర్ జబ్బుతో మరణించింది. ముగ్గురు పిల్లలు కూడా. ఇంటికి రాగానే ఆడవాళ్ల దుస్తులు ధరించేవాడు. కొంరెడోలోని ఓ పర్వ్ ఇతని కోరిక ప్రకారం పెక్కి మార్పిడి ఆపరేషన్ చేసి

ఇతన్ని ప్రీగా మార్చాడు. జర్మన్ అనే మొగ పేరుని తీసేసి బొని అనే ఆడ పేరు పెట్టు కున్నాడు. ఇతన్ని ఆడ పోలీసుం పెక్కికి బదిలీ చేశారు. ప్రస్తుతం నేకల్ని పరపరా చేసేవాళ్లని, (డగ్) అమ్మేవారిని పట్టుకునే విభాగంలో పని చేస్తోంది బొని.
"నా చరకాల వాంఛ అయిన అమ్మాయిగా జీవించడం వెరవేంది" అంటూంది బొని. —ఎం.శారద